

Arrest

nr. 102 481 van 6 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X , die verklaart van Sierra Leonse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. VANHOECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 juli 2011 het Rijk binnen en diende op 6 juli 2011 een asielaanvraag in. Op 25 januari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U werd in het Krio gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) op 22 november 2012 van 9.15u tot 10.45u. U werd tijdens het gehoor bijgestaan door een tolk die het Krio beheerst.

Volgens uw verklaringen bezit u de Sierraleonse nationaliteit en bent u geboren op 18 mei 1987 te Makeni. U bent christen en uw etnie is Temne.

Toen u achttien jaar oud was, werd uw vader K. F. gedood door zijn goede vriend A. K.. A. K. doodde hem met een 'witch gun' omdat hij met uw moeder wilde huwen, wat ook gebeurde, en hij de eigendom van uw vader wilde hebben. Na de dood van uw vader bleef u in het ouderlijke huis wonen, samen met uw moeder, A. K. en uw broers en zussen. Elke keer u naar de kerk ging, werd u geslagen door uw stiefvader A. K.. Op een dag, twee jaar geleden, sloeg u uw stiefvader terug in het bijzijn van zijn collega's. Hij beet toen een stuk van uw oor en gebruikte een 'witch gun' tegen u. U moest naar het ziekenhuis voor verzorging. Toen u daar was, informeerden uw vrienden priester Bruno en sindsdien verbleef u in de Sint-Fransiscusschool en werkte u voor de priester. Toen u daar verbleef, viel uw stiefvader A. K. u nog tweemaal aan met een 'witch gun'. Telkens kon een 'witch doctor' de 'witch bullet' eruit halen met suiker. Na de derde aanval, zei de priester dat jullie best naar Freetown vertrokken. Jullie reisden naar daar om twee dagen later – op 5 juli 2011 – Sierra Leone te verlaten met het vliegtuig. U vloog – samen met priester Bruno – naar België. De dag nadien diende u te België een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vreest dat uw stiefvader u (opnieuw) zou trachten aan te vallen met zijn 'witchcraft', maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende uw stiefvader A. K. beperkt is.

U verklaarde dat A. K. ongeveer 7 jaar geleden uw vader K. F. met 'witchcraft' doodde toen u achttien jaar oud was en dat u na de dood van uw vader - samen met uw moeder, A. K. en uw broers en zussen - in het ouderlijke huis bleef wonen, tot twee jaar geleden (gehoor CGVS, p.3-4). Toen u gevraagd werd naar de geboortedatum en geboorteplaats van uw stiefvader A. K. gaf u aan hier geen idee van te hebben. U verklaarde dat hij – naast uw moeder – met nog een andere vrouw gehuwd is. Toen u naar de naam en de andere identiteitsgegevens van zijn andere echtgenote gevraagd werd, gaf u aan het niet te weten, omdat u geen contact had met haar. Verder gaf u aan dat A. K. twee kinderen had, maar opnieuw gaf u aan de namen en de andere identiteitsgegevens van de kinderen van uw stiefvader niet te kennen (gehoor CGVS, p.5). Gelet op bovenstaande onwetendheden betreffende uw stiefvader A. K. – de man die uw vader zelfs 'broer' noemde (gehoor CGVS, p.3) – en in het licht van de vaststelling dat u beweerde gedurende enkele jaren in hetzelfde huis als uw stiefvader te hebben gewoond (gehoor CGVS, p. 4), kan worden getwijfeld aan uw bewering dat A. K. daadwerkelijk uw stiefvader is die bij uw inwoonde, laat staan dat hij uw vader doodde met 'witchcraft' en hij u ook trachtte te doden met zijn 'witchcraft'.

Verder dient te worden opgemerkt dat – zelfs wanneer men zou aannemen dat A. K. uw stiefvader was met wie u samen in een huis woonde en die u zou hebben belaagd - uw beweerde vrees voor 'vervolging met 'witchcraft' tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent.

Vooreerst verklaarde dat uw vader K. F. met een 'witch gun' gedood werd door zijn goede vriend A. K.. U gaf aan dat een 'witch doctor' zei dat hij met 'witchcraft' gedood werd. Toen u gevraagd werd hoe de

'witch doctor' dit kon constateren, gaf u vaag aan dat het traditie is en de 'witch doctor' weet hoe zwarte magie werkt. Toen u gevraagd werd hoe zwarte magie werkt, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd of u aangifte deed van de moord bij de politie, gaf u eerst aan van niet omdat u toen nog klein was. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u toen reeds achttien jaar oud was, stelde u uw antwoord bij en gaf u aan dat er geen bewijs is, dat het traditioneel gebeurde en de 'witch doctor' angst had van A. K. (gehoor CGVS, p.4). Iemand vermoorden door middel van zwarte magie is louter bijgeloof en is – ook op Afrikaans grondgebied – onmogelijk. Immers moorden door 'zwarte magie' kunnen niet objectief aangetoond, zoals u ook zelf aangaf (gehoor CGVS, p.4).

Verder verklaarde u dat A. K. u tot driemaal toe neerschoot met een 'witch gun'. Toen u erop gewezen werd, dat de 'witch gun' blijkbaar geen schade had aangericht, gaf u aan dat de 'witch doctor' de kogel van de 'witch gun' uit uw lichaam haalde met 'suiker' (gehoor CGVS, p.3-4 en p.9). U gaf aan dat u na de derde aanval met de 'witch gun' naar Freetown reisde, waar u geen problemen meer kende (gehoor CGVS, p.9). Buiten de drie aanvallen met een 'witch gun' kende u geen problemen met uw stiefvader (gehoor CGVS, p.10). Toen u erop gewezen werd dat u gedurende de twee jaren die u – volgens uw verklaringen – problemen kende met uw stiefvader slechts driemaal aangevallen werd met een 'witch gun' – wat kennelijk nooit blijvende problemen opleverde vermits een 'witch doctor' de 'witch bullet' uit uw lichaam kon halen met suiker – en u gevraagd werd waarom uw leven dan in gevaar zou zijn, gaf u ontwijkend aan dat u – indien u het land niet verlaten had – misschien dood zou zijn (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd waarom u er vertrok en naar Europa reisde, gaf u ontwijkend aan dat de priester zei dat u – omwille van de hekserij – best wegging (gehoor CGVS, p.10). U brengt echter geen objectieve elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat u werkelijk omgebracht zou worden.

Er dient overigens te worden opgemerkt dat geen enkele poging ondernam om iets aan de situatie te doen en u eveneens naliet naar de politie te gaan om de door u beweerde mishandeling aan te geven (gehoor CGVS, p.10). Van iemand die zich daadwerkelijk in de door u omschreven situatie bevond, kan men verwachten dat deze tracht iets aan de situatie te doen. In het licht van uw bewering dat u vervolging door uw stiefvader vreest, is het evenzeer merkwaardig dat u – nadat hij u ongeveer twee jaar geleden fysiek zou hebben belaagd door een stuk uit uw oor te bijten en hij een 'witch gun' tegen u gebruikte – het huis verliet waar u met uw stiefvader woonde, maar niettemin in Makeni bleef wonen (gehoor CGVS, p. 4). U verklaarde meer bepaald naar het huis van een priester te zijn verhuisd in Makeni (gehoor CGVS, p. 4). U verklaarde pas nadat uw stiefvader u nadien nog twee maal met een 'witch gun' had beschoten, naar Freetown te zijn vertrokken. Uit uw verklaringen kan ook worden afgeleid dat niet u maar de priester het initiatief nam om naar Freetown te gaan (gehoor CGVS, p. 9-10). Van iemand die werkelijk bang is om opnieuw te worden beschoten met een 'witch gun' en te worden gedood zou men toch verwachten dat hij sneller de plaats zou verlaten waar de persoon woont die hem met deze 'witch gun' belaagt. Dat u hebt nagelaten aangifte te doen van de mishandeling van uw stiefvader en dat u zo lang wachtte om elders in Sierra Leone dan in Makeni onderdak te zoeken, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U gaf aan dat u vanuit België vier maanden geleden contact had met uw moeder. Toen u gevraagd werd wat ze wist te vertellen, gaf u aan dat ze u niets vertelde. U gaf verder aan dat ook niets aan haar vertelde, omdat uw stiefvader nog bij haar woont en hij u zou kunnen doden met 'witchcraft' als hij weet waar u woont (gehoor CGVS, p.5). Verder trachtte u niet om iemand te contacteren in Sierra Leone (gehoor CGVS, p.6). Dat u hebt nagelaten zich te informeren over de nasleep van de problemen die u kende te Sierra Leone, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel, eerste onderdeel, de schending aan van artikel 1A Conventie van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en in een tweede onderdeel, de schending van artikel 48/2 juncto 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 57/6 en 62 van de vreemdelingenwet van 15.12.1980, van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijk motiveringswet van 29.07.1991, van de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van het proportionaliteitsbeginsel en in een vierde middel de schending van artikel 2, 3, 5 en artikel 9 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden ondertekend op 4 november 1950 te Rome, en goedgekeurd bij wet van 13.05.1955.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. Het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratoire opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze, jegens de belangen van het onthaalland, ressorteert derhalve niet onder deze zeer

specifieke declaratoire bevoegdheid (RvV 13 maart 2009, nr. 24.527). In zoverre al nuttig aangevoerd, is dit middel dan ook ongegrond.

2.6. De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op de aard van de bestreden beslissing moet de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM bijgevolg niet afzonderlijk worden beoordeeld. Verder kan er niet worden ingezien, en wordt dit evenmin toegelicht, hoe een schending van artikel 5 en 9 EVRM zou voorliggen.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Verzoeker is dan ook niet ernstig waar hij aanvoert dat “*Het CGVS bewijst niet dat verzoeker bij een terugkeer naar Sierra Leone geen ernstig risico loopt op willekeurig geweld en onmenselijke en vernederende behandeling*” gezien de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf rust. Verzoekende partij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en de waarheid spreken (zie onder meer RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205).

3.2. Verzoekers verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.3. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn vervolging door zijn stiefvader geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3.1. Uit verzoekers verklaringen op de DVZ blijkt dat verzoeker naar Europa is gekomen omdat de priester waarvoor hij werkte “*Toen hij werd overgeplaatst wou hij mij meenemen. Ik kon niet anders dan volgen.*” (vragenlijst DVZ 3.5) en “*Hij zei niet dat we naar België kwamen, enkel dat we “op vakantie” gingen*” (verklaring 34). Hieruit blijkt geen minimale overwogen migratiebeslissing, laat staan een vlucht omwille van nood aan internationale bescherming.

3.4. Verzoeker meent dat hij een gedetailleerd feitenrelaas heeft gegeven, zonder dat contradicties in zijn uiteenzetting voorkomen. Dat verzoeker de identiteitsgegevens van de tweede vrouw van zijn

stiefvader en twee kinderen niet nader kent, kan hem niet ten kwade worden geduid. Verzoeker heeft nimmer contact met deze gehad. Dat hekserij geen objectief element zou zijn, neemt niet weg dat zijn stiefvader verzoeker tot herhalen toe poogde te vermoorden om religieuze redenen, gezien de bekering van verzoeker tot het christendom.

3.4.1. Dat verzoeker nimmer contact heeft gehad met de tweede vrouw of de kinderen van A. K., kan niet verschonen dat hij hun naam of andere persoonlijke gegevens geenszins kan duiden, te meer gezien de vaststelling dat A. K. ongeveer vijf jaar samen met verzoeker bij diens moeder inwoonde en A. K. ook voordien een hechte relatie met zijn vader onderhield (gehoor p. 3). Verzoeker beweert dat A. K. hem probeerde te vermoorden, doch kan dit op geen enkele manier concretiseren, laat staan objectiveren, noch ondervond hij concreet enige schade te meer nu volgens verzoekers beweringen de “witch bullet” met suiker kan verwijderd worden (gehoor p. 4, p. 9). Zelfs indien A. K. verzoeker niet genegen zou zijn, beweerdelijk omwille van zijn bekering, dan komt verzoeker niet verder dan het voorhouden van een familiaal conflict, waarbij verzoeker zich dient te wenden naar de Sierra Leonese autoriteiten, wat hij heeft nagelaten. Immers internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag en uit artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. In deze stelt de Raad bovendien vast dat verzoekers zus I. getrouwd is met een Christen (gehoor p. 5), zodat niet zonder meer aannemelijk is dat het conflict met A. K. religieus zou zijn geïnspireerd, te meer verzoeker geen melding maakt van problemen die zijn zus zou hebben ondervonden. Daarenboven bleef verzoeker nog twee jaar in de Sint- Franciscusschool in Makeni, wat zijn beweerde vrees voor A. K. ernstig relativeert en kon hij zich tevens hervestigen in Freetown. Verzoekers asielaanvraag is een aaneenschakeling van losse beweringen die hij niet kan ondersteunen met coherente en geobjectiveerde elementen.

3.4.2. De Raad stelt vast dat de conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoekers asielrelaas op zijn individuele merites beoordeeld en kan geenszins beweerd worden dat er geen rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas, noch dat de beslissing niet op correcte juridische wijze werd gemotiveerd.

3.5. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van verwijten en ongegronde beschuldigingen naar het CGVS en het formuleren van bouté beweringen doch zonder objectieve informatie aan te brengen waaruit dit zou kunnen blijken (*“Dit feitenrelaas is verzoekenbaar met de algemene informatie omtrent Sierra Leone alwaar moorden om religieuze redenen en praktijken van hekserij nog steeds op grote schaal plaatsvinden en de overheid hieraan geen einde kan stellen en willekeurig geweld, roekeloze arrestaties en moorden zonder enig eerlijk proces, zege viert”* en *“Gezien de praktijken van hekserij deed verzoeker geen aangifte bij de politie, te meer omdat dezen niet in staat is een einde hieraan te stellen. Bovendien is de overheid niet in staat een einde te stellen aan de religieuze moorden, wat een algemeen objectief gekend feit is in Sierra Leone. Een aangifte bij de Politie zou niets hebben uitgebracht. In Sierra Leone zegeviert nog altijd de willekeur”*) en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses (*“Uiteraard vreesde verzoeker zich te informeren bij zijn moeder daar hij niet wenst dat zijn stiefvader weet waar hij momenteel verblijft, gezien het gebruik van hekserij tegen verzoeker in het verleden”*). Dergelijke beweringen kunnen bezwaarlijk de waarachtigheid van het asielrelaas ondersteunen, laat staan aantonen dat dit aanleiding kan geven tot bescherming als vluchteling. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat het duidelijk is dat hij bij terugkeer naar Sierra Leone gevaar loopt voor ernstige schade, bestaande uit foltering of onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing (art. 3 EVRM) en ernstige bedreiging van zijn leven of de persoon van verzoeker. In Sierra Leone is duidelijk sprake van een binnenlands gewapend conflict om etnische-politieke redenen. Gezien de complete willekeur is de overheid ook niet in staat een einde te stellen aan de religieuze moorden. Mocht verzoeker bescherming kunnen genieten in Sierra Leone dan had hij zijn land niet verlaten. Men kan niet ontkennen dat verzoeker een reëel risico loopt voor het lijden van ernstige schade bij een terugkeer naar Sierra Leone. Sierra Leone staat algemeen gekend als een land waar corruptie en willekeur zegevieren, gezien de interne conflictsituatie.

4.2. Verzoeker gaat er aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op dezelfde elementen die aan de basis van zijn vluchtelingenrelaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet, dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoeker zich beroept op de algehele situatie, beperkt hij zich tot loutere beweringen, doch adstrueert hij deze niet aan de hand van objectieve informatie. Aldus werkt hij dit middel niet voldoende uit en toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet (RvV 20 juni 2008, nr. 12.887). Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.4. Verzoeker vroeg tevens *“het dossier voor verder onderzoek terug te verwijzen”*. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

4.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK